

Ragaszkodjunk hitvallásunkhoz!¹

Ének: 392: 1; 392: 2-5; 173, 338: 1-4.

Bibliailvasás: Azt mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú, addig semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek,²hanem gyámok és gondozók fennhatósága alatt áll az apa által megszabott ideig. ³Így mi is, amikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vetve szolgaságra. ⁴De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, ⁵hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. ⁶Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atya!” ⁷Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is. (...) ²¹Mondjátok meg nekem ti, akik a törvény uralma alatt akartok lenni, nem halljátok a törvényt? ²²Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt: az egyik a rabszolganőtől, a másik a szabadtól. ²³De a rabszolganőtől való csak test szerint született, a szabadtól való viszont az ígélet által. ²⁴Ezeket átvitt értelemben kell venni, mert ezek az asszonyok két szövetséget jelentenek. Az egyik a sínai-hegyi szövetség, amely szolgaságra szül: ez Hágár. ²⁵Mert Hágár a Sínai-hegy Arábiában - megfelel a mostani Jeruzsálemnek -, amely szolgaságban van fiaival együtt. ²⁶De a mennyei Jeruzsálem szabad: ez a mi anyánk. ²⁷Mert meg van írva: „Ujjongj, te meddő, aki nem szültél, vigadj és örvendj, aki nem vajúdtál, mert több a gyermeke az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak.” ²⁸Ti pedig, testvéreim, Izsák módjára az ígélet gyermekei vagytok. ²⁹De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerintit, úgy van ez most is. ³⁰De mit mond az Írás? „Üzd el a rabszolganőt és a fiát, mert nem örökölhét együtt a rabszolganő fia a szabad asszony fiával.” ³¹Ezért tehát testvéreim: mi nem a rabszolganő, hanem a szabad asszony gyermekei vagyunk. Galata 4: 1-7; 21-31.

Alapige: Ez a félrevezetés nem attól van, aki hív titeket. Egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti. Én bizalommal vagyok irántatok az Úrban, hogy egyáltalán nem fogtok másképp gondolkodni; de aki megzavar titeket, el fogja venni büntetését, bárki legyen is az. Engem pedig, testvéreim, ha még mindig a körülméltelkedést hirdetem, miért üldöznek? Hiszen akkor megszűnik a kereszt botránya. Galata 5: 8-11.

Pál a Krisztusban ajándékba kapott szabadságunkról tanít, arról, hogy mi váltságáldozatának érdeméért Isten gyermekeivé, az Isten fiaivá lettünk, ígélet és Lélek szerint pedig Ábrahám utódai vagyunk, és az Isten ígérete szerint az örök üdvösség örökösei! Hadd kérdezzen meg Szentlélek Úr Isten, hogy Isten fiának tartod-e megadat? A hit atyja, Ábrahám utódként gondolsz magadra? Harmadszor pedig a Krisztus mennyei országának örököseként gondolsz magadra? Hogyan gondolkodsz a testvéredről, akik ugyan azt az ígét hallgatja, ugyant az Uri imát, vagy ugyanazt az egyetemes hitvallást imádkozza? És miképpen gondolkodsz a gyermekeidről, akik a Szentháromság egy örök Isten nevébe kereszteltettek meg, konfirmáltak (...)? Mert bizony erről van szó ebben az ígében! Az Isten gyermeként gondolsz magadra? Te az Isten gyermeke vagy az Úr Jézus Krisztus érdeméért, te az Isten fia vagy. Az

¹ Lévén annak okáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz. Zsid 4:14.

Ábrahám utóda a hitben, és az örök élet, az örök üdvösség, az Úr Jézus Krisztus örök országának az örököse és állampolgára vagy. Ilyenként gondolsz magadra? Így gondolkodsz-e magadra? Áldott a minden vigasztalás Istene, a mi Atyánk, ha ezt a békességet már beírta a szívedbe, és ha te már valóban, szív szerint is így gondolkodsz, nemcsak azért, mert esetleg megtanultad azt kívülről a kátéból, hogy ezt így kell mondanod; mert a kettő között nagy különbség van! Különbség van, hogy csak mondod, vagy úgy is érzed, úgy is hiszed, úgy is vallod, annak megfelelően gondolkodsz, és valóban az Isten gyermekének tekinted magadat. Az Isten fiaként viszonyulsz mindenhez, ami csak körülvesz ebben a világban?

Kezdetben a Galáciai gyülekezetnek is beírta a szívébe, de jöttek az apostolok után olyan tévtanítók, akik azt sulykolták a keresztyén hívőkbe, hogy körül kell metélkedniük, meg kell tartaniuk a zsidók ünnepeit és a Mózes által előírt parancsolatokat, a törvényt, különben nem üdvözülnek. Sokan meginogtak, odalett az örömük, az erejük és az életkedvük is. Megszomorodott bennük a Szentlélek, aki által Istent mennyei Atyjuknak szólították és elteltek a szolgák búskomor lelkével. Azoknak a szolgáknak búskomorságával, akik nem örökölhettek a fiakkal, noha egész életüket ugyanazon a birtokon éltek születésüktől fogva a halálukig, és töltötték el idejüket fáradtságos munkával, amely föld a fiakat is táplálja. Pál megtudta mindezt, ezért kezdte el tanítani a gyülekezetet, bátorítani és vigasztalni a felolvasott igékkel!

„Ez a félrevezetés nem attól van, aki hív titeket! A mi mennyei Atyánk szüntelenül hív bennünket a Fia, az ige, az evangélium által szüntelenül hív bennünket a Krisztusi életre. Bomlasztó, és halált hozó kovász került a gyülekezetbe, a gondolkodásotokba, mely mindent átjár és elpusztít. A nem evangélium a gondolkodásunkba végez iszonyatos pusztítást. Ezért kérdeztem, hogy milyen a gondolkodásod. Isten gyermekeként gondolkodsz magadról? Ez a gondolkodásod? Ez határoz meg téged? A jellemedet ez formálja? Így viszonyulsz az embertársaidhoz, mint aki minden időben tudod, hogy Krisztushoz és az Ő országához, királyságához tartozol? Az Isten Lelke lakik benned, és te az Isten gyermeke vagy; így gondolkodsz-e magadról? Ennek megfelelően cselekszel? Mert, ha így gondolkodsz, így is cselekszel! Ha nem így gondolkodsz, nem így cselekszel!

Tehát ezt a gondolkodást rontotta meg a nem-evangélium bomlasztó kovásza akkor és ott, és ezt a gondolkodást akarják ma is teljesen szétrombolni különféle módokon! De az, ami akkor és ott Galáciába történt, az nem attól van, aki Krisztus országába hív titeket! Akik ez által a tévtanítások által összezavarnak, - folytatta Pál – kárhozatos ítélet alatt vannak és el fogják venni méltó büntetésüket. Szóval nem lehet az evangéliumot meghamisítani, megmásítani csak kárhozatos ítélet terhe alatt! Ezért mondja, hogy ítélet alatt vannak és elfogják venni méltó büntetésüket. Ha végigolvassuk Pál leveleit, akkor ez a gondolat nagyon sokszor elő fog kerülni benne. Meghamisítják az evangéliumot, erődítményeket emelnek az Isten igazságának útjába! Eltorlaszolják előled az Isten igazságát, amely az evangéliumban tündöklök. Ezért le kell rombolni ezt a szellemi erődítményt, - tanítja pál más helyen, és a szolgálatával el is végzi a sátáni erődítmények lerombolását. És mi az Isten igazsága, amit el akarnak előled zárni? Hát az, hogy te az Isten gyermeke vagy! Jézus Krisztusért te az Isten fia vagy. Az Isten igazsága az, hogy Jézus Krisztus váltságával az Isten téged újjá teremtett, Krisztushoz hasonló új szellemi teremtménye vagy az Istennek! Az Isten kegyelme újjá szült téged! Ez az igazság nem juthat el te hozzád, hogy ne tudj ennek az igazságnak megfelelően gondolkodni és cselekedni! Ha nem eszerint gondolkosz, akkor erőtlenmaradsz és ki vagy

szolgáltatva minden tévelygésnek, mindenféle kudarcnak, elbukásnak, nyomorúságnak, minden veszélynek, nem utolsó sorban a halálnak, az ítéletnek és a kárhozatnak.

Nos tehát mindazok, akik a megnevezett és a meg nem nevezet tévtanításokat végrehajtják, üldözik és a halálát kívánják azoknak, akik rendíthetetlenek és hűségesek Krisztushoz, őt prédikálják és az Isten dicsősége megnyugszik rajtuk. Közülük való volt maga Pál is!

Pál figyelmeztet! Engem pedig, testvéreim, ha még mindig a körülmetélkedést hirdetem, miért üldöznék? Hiszen akkor megszűnik a kereszt botránya. (11 vers) „Íme, én, Pál, mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek: Krisztus semmit sem használ nektek. De ismét bizonysgot teszek minden embernek, hogy aki körülmetélkedik, köteles az egész törvényt megtartani. Akik törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok a Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestek.” (Galata 5: 2-4.) Hogyan, ki lehet esni a kegyelemből? Ez az igehely tanít arról, hogy aki egy tudatos elfordulással megtagadja Krisztust, kiesik a kegyelemből; csakis ezzel a megtagadással! Figyelmeztessen ez bennünket! Mert aki körülmetélkedik, kinyilvánítja, hogy attól a naptól kezdve nem Krisztus által, hanem **valaki más (nevét nem mondjuk ki, noha sokan hozzá teszik, hogy” béke legyen vele!”)**, vagy valami más, például a teljes törvény megtartásával kíván megigazulni és üdvözülni. Mindez viszont azt is jelenti, hogy többé nincs szüksége Krisztusra, Ő már semmit sem használ neki, és akkor jöhet Krisztus helyett bármi, és bárki! És jön is (...)!

Ha viszont már van körülmetélkedés és hozzá kapcsolt rabszolgaság igájába hajtó törvény, megszűnik a Krisztustól kapott szabadság is, de megszűnik a kereszt botránya, az evangéliumért, és az Isten evangéliumában kinyilvánított igazsága elleni üldözés is. Nem gúnyol a világ, nem gyűlöl a világ, nem kívánja a halálozat, ha Krisztus neked már semmit nem jelent, ha lecseréled őt parancsolatokkal, szabályokkal, erkölccsel és bármivel. És sokan le is cserélik Krisztust, csak azért, hogy ne nézzenek rá ferde szemmel, mert ő hitvalló, Jézus Krisztust megvalló keresztyén. Kapsz a világtól egy békét, ami nem azonos a Krisztustól kapott nyugalommal és üdvösséggel. Ez valamii nagyon hamis béke, a kárhozat halálába ringató nyugalom.

Ezt a lelkek üdvössége elleni merényletet sokan elkövették már. Szintén Pál levelei közt találjuk az utolsó idők jeleiről szóló evangéliumi tanítást, mely szerint Krisztus visszajövele küszöbén történni fog egy óriási, hatalmas, mai kifejezőmóddal úgy is mondhatjuk, hogy globális elszakadás (szkizma), amely által elszakadnak az emberek Krisztustól, nem az egyháztól, az intézményes egyháztól, a hagyományoktól, a szokásoktól, hanem Krisztustól. Én úgy gondolom, hogy mi ebben az időszakban élünk, ennek a történéssorozatnak vagyunk mi a kortársai és a tanúi. Ezt a globális elszakadást követően, - tanítja Pál – tombolni fog az ördög a Földön! Tehát ezt a lelkek üdvössége elleni merényletet tömegesen követik el és szakad el az általunk ismert világ, emberiség mindattól, ami Isten, ami istentiszteletre méltó, ami az Ő törvényének megfelelő, egyszóval Krisztustól! Maga a szentírás is ezernyi példát szolgáltat annak szemléltetésére, hogy kárhozatos dolog megtagadni és elárulni Jézus Krisztust, de ugyanolyan kárhozatos közömbösnek, vagy tudatlannak maradni. Júdás például mindössze 30 ezüstre cserélete le Őt. Nem sok az egész, akkor egy rabszolga piaci ára volt. De viszont van, aki ennél sokkal kevesebért adják el Jézust, cseréli le Őt! Valamivel, ami teljesen mulandó, szemfényvesztés, semmit sem ér! Mi ne tegyük ezt!

Pál egy nagyon régi történet által tanít arra, hogy miként álljunk ellen minden Krisztust megtagadó tanításnak és szakadjunk el azoktól. Ábrahámnak két fia volt: az egyik a rabszolgánőtől, a másik a szabadtól.²³ De a rabszolgánőtől való csak test szerint született, a szabadtól való viszont az ígéret által.²⁴ Ezeket átvitt értelemben kell venni, mert ezek az asszonyok két szövetséget jelentenek. Az egyik a sínai-hegyi szövetség, amely szolgaságra szül: ez Hágár.²⁵ Mert Hágár a Sínai-hegy Arábiában - megfelel a mostani Jeruzsálemnek -, amely szolgaságban van fiaival együtt. (Ezekhez a „fiak”-hoz a mai arabok is hozzá tartóznak, és a teljes Iszlám kultúra, amelyben Ábrahám példáját követve test szerint metélnék körül ma is minden fiúgyermeket az Izmael emlékére és tiszteletére.) De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerintit, úgy **van ez most is**. Ez az, amit elhallgatnak előlünk, hogy ugyanúgy van ez most is! Ezt nem mondanak el nekünk, nem hívják fel rá a figyelmünket, mint ahogy az evangélium és Isten Szentlelke teszi azt! Az ige örök, és az üzenete ma is érvényes!

És mit mond az Írás? „Űzd el a rabszolgánőt és a fiát, mert nem örökölhét együtt a rabszolgánő fia a szabad asszony fiával!” Nem örökölhét együtt! Nincs öröksége a fiaknak járó részből! Nem veheti el a szolga azt, amit az Isten nem neki adott! A szolga (rabszolga) nem veheti el magának örökségképpen azt, ami nem az övé, ami őt nem illet meg! Egy esetben elveheti azt, ami nem az övé, egy feltétellel, ha az örökös, **az Isten gyermeke** lemond az őt megillető örökségéről, ha felelőtlenül eldobja azt magától, ha közömbösen nem törődik az örökségével, ha felelőtlenül nem vesz tudomást róla! Akkor eljön a szolga, sőt jogaira hivatkozva tüntet, éhség sztrájkol, fegyvereit élesítve dörömböl az ajtónkon és minden elvesz! Íme, ezért kérdezte Szentlélek Isten, hogy miként gondolkodsz magadról? Isten fiának tartod-e megadat? A hit atyja, Ábrahám utódként gondolsz magadra? Végül pedig a Krisztus mennyei országának örököseként gondolsz magadra? Mert ha igen, akkor a szolga nem veheti el a te örökségedet! Arról nem mondhat le. Azt Isten nekünk adta! Ki gondolkozik ma így? A Szentírás! És ha számodra az Írás mennyei eledel, akkor te magad is így gondolkodol!

Testvéreim! Mai igénk arra tanított, hogy nem mondhatunk le az örökségünkről! Se a mennyei örökségünkről, sem az atyáinktól megörökölt örökségünkről nem mondhatunk le, mert itt a földön mindkét örökségünket egyetlenegy ígéret-csomagban vettük át mennyei Atyánk kezéből. A hitünket, a hitvallásainkat, a keresztyénységünket, keresztyén múltunkat, hagyományainkat, kultúránkat és nem utolsósorban azt földet, amely bennünk táplál és eltart, szóval mindezeket őseink szabadságharcoktól véres, és kemény munkától veritékes kezéből vettük át. Testvéreim, mi Izsák módjára az ígéret gyermekei vagyunk, nem a rabszolgánő, hanem a szabad asszony, a mennyei Jeruzsálem fiai vagyunk! Nem genetikailag vagyunk a Sára fia, hanem Krisztus váltságműve által, az Általa megtörtént szellemi születés által, mert van testi és van szellemi születés. Ami testtől születik test az, ami Lélektől születik, lélek az.² Mi pedig a Krisztus hasonlatosságára születünk és teremtetünk újjá!

Ragaszkodjunk az Istentől kapott új identitásunkhoz, szellemi ember voltunkhoz! Mi nem csak édesanyjától születünk, nemcsak test vagyunk, az is vagyunk, de nem sokáig! Néhány szempillantás, és ami mulandó elnyeli a föld pora, és az test többet nem lesz. Mi Krisztushoz hasonlatossága szerinti szellemi emberek vagyunk. A szellemi, pneumatikus ember megmarad, és ez a mi hitünk, hogy van feltámadás, amikor Krisztussal együtt, az ő

² Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ján 3:6.

hasonlatosságára szellemi testben feltámadunk és mindörökké vele leszünk! Ragaszkodjunk tehát az Istentől kapott új identitásunkhoz és mindezekhez hozzákapcsolt örökségünkhöz! Nem mondhatunk le semmilyen örökségünkről! Nem dobhatjuk el a hitünket, amelynek nagy jutalma van! Ne engedjük, hogy bármely „körülmetélkedés-tan” gondolkodásunkat megrontva elszakítson bennünket a mi örök üdvösségünktől, Jézus Krisztustól, hogy azt követően a bennünket és gyermekeinket megillető örökségünket szolganép bitorolja! Ámen.